

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 105/10
12.05.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Д, због кривичног дела неовлашћеног набављања, држања, израде, размене или продаје ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 3. Закона о оружју и муницији Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 985/08 од 14.12.2009.године, подигнутом против правноснажног решења Окружног суда у Београду – Војно одељење ВП.Кв.18/06 од 13.3.2006.године и решења Врховног суда Србије у Београду Кж.ИИ ВП 9/06 од 30.5.2006. године, у седници већа одржаној 12.5.2010. године, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије и окривљеног З.Д. коме позив није могао бити уручен на адреси из списка, те у присуству адвоката М.П, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 985/08 од 14.12.2009.године, подигнут против правноснажних решења Окружног суда у Београду – Војно одељење ВП Кв. 18/06 од 13.3.2006.године и Врховног суда Србије у Београду Кж.ИИ ВП 9/06 од 30.5.2006.године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Београду – Војно одељење ВП Кв. 18/06 од 13.3.2006.године одлучено је да нема места спровођењу истраге против осумњиченог З.Д, због основане сумње да је извршио кривично дело противправно располагање повереним оружјем из члана 413. Кривичног законика (раније кривично дело противзаконито располагање повереним оружјем из члана 222. Основног кривичног закона) по захтеву за спровођење истраге Окружног јавног тужиоца у Београду – Војно одељење Кт.ВП 2404/05 од 24.11.2005.године.

Решењем Врховног суда Србије у Београду Кж.ИИ ВП 9/06 одбијена је као неоснована, жалба Окружног јавног тужиоца у Београду – Војно одељење, изјављена против решења Окружног суда у Београду – Војно одељење ВП Ки. 1773/05 – ВП Кв. 18/06 од 13.3.2006.године.

Републички јавни тужилац Србије је подигао захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења Окружног суда у Београду –Војно одељење и Врховног суда Србије због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП-а, са образложењем да се осумњичени као припадник резервног састава тадашње Војске Југославије предметном бомбом задужио средином марта 1999.године на подручју Косова и Метохије, а крајем јуна 1999.године приликом повлачења оружаних снага са поменутог подручја истом се није раздужио у својој јединици већ је понео са собом у С.П. на који начин је присвојио и учинио кривично дело из члана 413. КЗ. Како је осумњичени од краја јуна 1999.године па све до 19.3.2003.године исту бомбу држао у свом поседу без икаквог правног основа – неовлашћено, тиме је учинио и кривично дело из члана 33. став 3. Закона о оружју и муницији РС. Према наводима захтева, чињеница да је наступила застарелост кривичног гоњења осумњиченог за кривично дело из члана 413. КЗ није представљала никакву сметњу да се против истог спроведе истрага за кривично дело из члана 33. став 3. Закона о оружју и муницији, јер се времена и радње извршења ова два кривична дела не поклапају, пошто је након извршења кривичног дела из члана 413. КЗ започета радња извршења кривичног дела из члана 33. став 3. ЗОМ-а, па су првостепени и другостепени суд својим решењима повредили кривични закон из члана 369. тачка 4. ЗКП-а, јер су применили одредбе члана 413. и члана 103. тачка 5. КЗ које се

нису могле применити. Предлог Републичког јавног тужиоца Србије је да Врховни суд Србије уважи захтев и констатује да су првостепени и другостепени суд решењима против којих је подигнут захтев повредили кривични закон у корист окривљеног, када нису одлучили да се против осумњиченог спроведе истрага због кривичног дела из члана 33. став 3. ЗОМ-а, већ су одлучили да нема места спровођењу истраге због кривичног дела из члана 413. КЗ, јер је наступила застарелост кривичног гоњења за то кривично дело.

Врховни касациони суд је на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008. године) пошто је поступљено на основу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, одржао седницу у већу састављеном од пет судија, у смислу члана 24. став 7. ЗКП-а и члана 32. Закона о уређењу судова, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије и одсуству окривљеног З.Д. коме позив није могао бити уручен на адреси из списка, те у присуству адвоката М.П. на којој је размотрио списе предмета са захтевом Републичког јавног тужиоца Србије, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Из списка предмета произлази да је Окружни јавни тужилац у Београду - Војно одељење, осумњиченом З.Д, захтевом за спровођење истраге Кт.ВП 2404/05 од 24.11.2005.године ставио на терет да је: „неовлашћено држао оружје које служи потребама одбране и то једну бомбу марке М52ПЗ серијског броја ПЗК8702, коју је као припадник резервног састава војске задужио на територији КиМ за време ратног стања 1999.године, па је, приликом повлачења са територије КиМ није раздужио, већ је донео са собом и држао у свом стану на адреси пребивалишта све до 19.3.2003.године, када је иста пронађена и одузета од стране овлашћених службених лица“, из ког чињеничног описа и према ставу овог суда произлази да се ради о обележјима кривичног дела противправно располагање повереним оружјем из члана 413. Кривичног законика (кривично дело противзаконито располагање повереним оружјем према раније важећој одредби члана 222. Основног кривичног закона), а не кривичног дела неовлашћеног набављања, држања, израде, размене или продаје ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 3. Закона о оружју и муницији Републике Србије, како је то правно квалификовано у захтеву за спровођење истраге јавног тужиоца:

Наиме, на основу чињеничног описа радње извршења у захтеву за спровођење истраге произилази да је инкриминација делатности осумњиченог присвајање оружја које му је као припаднику резервног састава ВЈ дато на употребу у служби за потребе одбране земље, то се радња даљег држања овог оружја како то закључује првостепени и другостепени суд, која је уследила након присвајања истог, не може посматрати изоловано од претходне радње. По оцени Врховног касационог суда правилан је закључак првостепеног и другостепеног суда да радње које се осумњиченом З.Д, захтевом за спровођење истраге стављају на терет, чине битна обележја кривичног дела противзаконито располагање повереним оружјем из члана 222. ОКЗ, односно из члана 413. КЗ (сада важећег и блажег по осумњиченог), а не кривичног дела из члана 33. став 3. Закона о оружју и муницији РС. Обзиром на време извршења кривичног дела (јун 1999. године) и запрећену казну затвора (од три месеца до пет година) за предметно кривично дело - противправно располагање повереним оружјем из члана 413. КЗ, очигледно је да је већ у време стављања захтева за спровођење истраге од стране Окружног јавног тужиоца у Београду Војно одељење Кт.ВП 2404/05 од 24.11.2005.године наступила застарелост кривичног гоњења (јун 2004. године), у смислу члана 103. тачка 5. Кривичног законика, те да првостепени и другостепени суд нису повредили закон из члана 369. тачка 4. ЗКП примењујући одредбе члана 413. и члана 103. тачка 5. КЗ.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је, налазећи да је подигнут захтев за заштиту законитости неоснован, одлучио као у изреци пресуде, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 424. ЗКП-а.

Записничар,

Председник већа

Олгица Козлов,с.р.

судија,

Невенка Важић,с.р.